

2023 **הקאמרטה**
2024 **הישראלית ירושלים**
מנהל מוזיקלי: אבנר בירון

LA TEMPESTA DEI SOLISTI / סולנים בסערה

היידן והפסנתר
HAYDN AND THE PIANO

LA TEMPESTA DEI SOLISTI / סולנים בסערה

היידן והפסנתר HAYDN AND THE PIANO

דבורה ולדמן מנצחת (ברזיל-צרפת)
יבגני ברכמן פסנתר (רוסיה-ישראל)

Debora Waldman conductor (Brazil-France)
Evgeny Brakhman piano ((Russia-Israel)

ניקוס סקלקוטס (1949-1904)

חמישה ריקודים יוונים (13')

Epirotikos | Kretikos | Tsamikos | Arkadikos | Kleftikos

Nikos Skalkottas (1904-1949)

Five Greek Dances (13')

יוזף היידן (1809-1732)

קונצ'רטו לפסנתר בפה מז'ור, הוב' 3:ווווא (21')

Allegro | Largo cantabile | Presto

Joseph Haydn (1732-1809)

Piano concerto in F Major, Hob. XVIII:3 (21')

הפסקה Intermission

יוזף היידן

קונצ'רטו לפסנתר ברה מז'ור, הוב' 11:ווווא (20')

Vivace | Un poco Adagio | Rondo all'Ungherese - Allegro assai

Joseph Haydn

Piano concerto in D Major, Hob. XVIII:11 (20')

פרנץ שוברט (1828-1797)

סימפוניה מס' 3 ברה מז'ור, ד' 200 (26')

Adagio maestoso - Allegro con brio | Allegretto | Menuetto - vivace; Trio | Presto vivace

Franz Schubert (1797-1828)

Symphony no. 3 in D major, D. 200 (26')

שישי 28.6.24 / 13:00 / FRIDAY

מוזיאון תל אביב לאמנות, אולם רקנאטי
Tel Aviv Museum of Art, Recanati Hall

מוצ"ש 29.6.24 / 21:00 / SATURDAY

מכון ויצמן למדע, רחובות, אודיטוריום מיכאל סלע
Weizmann Institute, Rehovot, Michael Sela Auditorium

ראשון 30.6.24 / 20:00 / SUNDAY

אלמא מרכז אמנויות, זכרון יעקב
Elma Arts Center, Zichron Yaakov

סירקו את הקוד
הוצטרפו לקבוצת
הוואטסאפ השקטה
לעידכונים
הטבות בלעדיות

הפסנתרן **יבגני ברכמן** זכה בפרסים ביותר מעשר תחרויות פסנתר בין־לאומיות ברחבי העולם, בהן דינו צ'אני - לה סקאלה במילאנו, סן מרינו, ורונה, קליבלנד, חוסה איטרובי בלוס אנג'לס, טביליסי, טיבולי ותחרות הפסנתר הסקוטית בגלזגו. ברכמן השתתף בפסטיבלים רבים, ביניהם פסטיבל בולצאנו, פרויקט מרתה ארחריץ' בלוגאנו ופסטיבל סחרוב ברוסיה. ברכמן הופיע באולמות המרכזיים באירופה, בארצות הברית, בטיוואן ובקוריאה הדרומית, ברסיטלים, מוזיקה קאמרית וכן נגינת סולו עם תזמורות בהן תזמורת קליבלנד, תיאטרון לה סקאלה, הסימפונית בורנמות', הסימפונית הסקוטית המלכותית, התזמורת הרוסית הלאומית והווירטואזים של מוסקוואה. יבגני ברכמן הקליט שני אלבומים לחברת EMI Classics: אחד מהם, בכותרת "מרתה ארחריץ' מציגה את יבגני ברכמן", זכה בפרס Diapason d'Or. החל מ-2023, יבגני ברכמן נמנה עם סגל ההוראה במחלקה לפסנתר בבית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן־מהטה באוניברסיטת תל אביב. כעשרים מתלמידיו זכו בפרסים בתחרויות פסנתר בין־לאומיות; הוא עצמו נמנה עם חבר השופטים בתחרויות ברחבי העולם והדריך כיתות אומן ב-25 ארצות ברחבי רוסיה, אירופה, אסיה וארצות הברית.

דבורה ולדמן נולדה בברזיל וגדלה בישראל ובארגנטינה. היא למדה ניצוח תזמורת בקונסרווטור של פריז, שימשה אסיסטנטית למנצח קורט מאזור בתזמורת הלאומית של צרפת (2006-2009) וזכתה בפרס האקדמיה לאומנויות היפות. החל מ-2020 ולדמן משמשת המנהלת המוזיקלית בתזמורת הלאומיות אוויניון־פרובאנס - האישה הראשונה במשרה קבועה בראש תזמורת לאומית צרפתית. החל מ-2022 היא אף מנצחת עמיתה באופרה של דיז'ון. ולדמן מנצחת אורחת בפילהרמונית של מונטה־קארלו, בפילהרמונית של שטרסבורג, בסימפונית של עמק הלוואר, בסימפונית המבורג, בפילהרמונית יוהנסבורג, בסימפונית הלאומית של קולומביה ועוד. היא מנצחת על מיטב רפרטואר האופרה ועובדת עם תזמורת "אידומנאו" בפריז. מחויבת למסר של שלום, ולדמן ניצחה על הקונצרט "סלוניקי - צמתים של תרבות" לכבוד ידידות ערבית־ישראלית. הספר "הסימפוניה הנשכחת" עוסק בסימפונית "המלחמה הגדולה" מאת שארלוט סוהי (1887-1955), יצירה שוולדמן גילתה מחדש והקליטה עם התזמורת הלאומית של צרפת, כמו גם האלבום זוכה הפרסים "שארלוט סוהי, מלחינת ה'בל אפוק'" עם התזמורת הלאומית אוויניון־פרובאנס, לסדרה המוקדשת למלחינות.

סקלקוטס ניגן בכינור מגיל צעיר. בן 16 סיים את לימודיו בקונסרוטוריון של אתונה וקיבל מלגת המשך ללימודי כינור ומוזיקה קאמרית בברלין. מ-1927 למד בכיתתו של שנברג וזכה להערכתו; סקלקוטס בידל עצמו משנברג באמצעות טכניקה סריאלית משלו, שאיפשרה הרמוניה כרומטית ומעין טונאליות. ב-1933 שב ליוון, אולם בברלין נותרו זוגתו, הכנרת מתילדה טמקו, בתם המשותפת וכן כתיבי היד שלו: עד היום, כשליש מבין 170 יצירותיו נחשבות אבודות. ביוון היה כנר בתזמורת ולא זכה להכרה ראויה של מלחין. ביצירותיו סונטה לכינור סולו בסגנון ניאו־קלאסי (בהשפעת פיליפ יארנן, תלמידו של בוזוני), הבלט "מוות והעלמה", הסימפוניה "שובו של יוליסס" ופתיחה קונצרטית. ב-1940 חיבר ספר תזמור. בשנים 1931-1936, סקלקוטס הלחין 36 ריקודים יווניים - חלקם מבוססים על ארכיון מוזיקת הפולקלור באתונה - בשלושה מקבצים של תריסר. תחילה תזמר אותם לרביעיית כלי הקשת האתונאית, שם ניגן כינור שני. אלו שנשמע בקונצרט הם מן המקבצים הראשון והשלישי. הוא נפטר בדמי ימיו ממחלה מבלי שמיצה את מיזוג פולקלור המחולות היווניים עם טונאליות חופשית, ניאו־קלאסיציזם ומודוסים דודקפוניים. ב-1956, שנים אחדות לאחר מותו, נדפסו בהוצאת אוניברסל חמישה ריקודים וכן שני מחזורים לתזמורת סימפונית. הריקודים, מלאי ניצוצות ומקוריות, הם מן היצירות הפופולריות ביותר שלו עד ימינו.

אף שבניגוד למוצרט **היידן** לא נודע בנגינת סולו בכלי מקלדת, הסונטות והקונצ'רטי שחיבר מעידים על היכרותו עם האפשרויות הגלומות במקלדת. **הקונצ'רטו השלישי** מופיע בקטלוג הוצאת ברייטקופף (טרם איחודה עם הרטל) מ-1771 - כנראה בלי אישור המלחין, שבכל מקרה לא נהנה מן התמלוגים. מהדורה מאוחרת בחברת לה דוק הצרפתית זכתה לברכת המלחין

ולכותרת "קונצ'רטו למקלדת בליווי שני כינורות, ויולה ובס". **הפרק הראשון**, בקלילות היידינית אך עם פחות הפתעות מן הצפוי, נושא את המאזינים בבטחה בנתיבי הטונאליות, עם פיקנטריה של חילופים בין מז'ור למינור וחטיבת פיתוח ממושכת שבמהלכה התנועה המתמדת במקלדת מתעצמת. **הפרק השני**, לארגו קנטבילה בדו מז'ור הוא מעין אריית אופרה נטולת מילים, המעניקה לסולן אפשרות ביטוי שירת. **פרק הפינאלה** מתאפיין בפיגורות דמויות טוקאטה במקלדת. קדנצות מקוריות לקונצ'רטו לא שרדו; נשמע שתי קדנצות קצרות מאת יבגני ברכמן. נגינת הבכורה **לקונצ'רטו מס' 11**, הנודע ביותר מפרי עטו, התקיימה בפריז ב-1784. שני פרקים קלילים ומשעשעים חובקים **פרק שני** שירת; **פרק הסיום** - רונדו בנוסח הונגרי - מדגים את בקיאותו של היידן, ביושבו באחוזת אסטרהאזי, במוזיקת העם ההונגרית. נשמע שתי קדנצות מקוריות מאת היידן.

בקיץ 1815, בתקופת הלחנה של פחות מחודש (שבמהלכו הלחין גם שירים, מוזיקה ליטורגית ואופרטה), **שוברט** בן ה-18, מורה בבית ספר בווינה שבעצמו למד הלחנה אצל סְלֵיִר, הוציא תחת ידו את הסימפוניה השלישית: מתת הכתיבה המלודית טמון גם בה. **הפרק הראשון** פותח במבוא מתון, בנוסח היידן, המְפנה את מקומו לאוויירה קלילה בצורת הסונטה. **הפרק השני** הוא אלגרו חינני (בלי חוצצרות וטימפני) בצורת אֵי־בֵּא, עם נושא שירתי בכלי הקשת ונושא ריקודי בכלי הנשיפה. **פרק המנואט** זוכה כאן להדגשות חריגות על פעמות שונות (למשל השלישית במקום הראשונה), כמנהג היידן ליצירת הפתעה והומור. החטיבה האמצעית מזכירה לנדלר כפרי יותר מאשר מנואט. **בפרק הסיום**, פרסטו ויוואצ'ה סוער, מומנטום בתנועה מתמדת והפסקות מפתיעות במיקומן. הפרק במקצב הטרנטלה ובהשפעת רוסיני והאופרה הקומית האיטלקית, אז פופולרית בווינה.